

НОВА БЪЛГАРИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И КНИЖЕРНОСТЪ.

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА ЕДНЪЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА: ВЪ ПЕТЪКЪ.

Плата за три мѣсеца 3 лева; за шестъ мѣсеца 6 лева; за година 12 лева; единъ брой 25 стотинки.

Писмени работи за вѣстника се проваждатъ до Редакцията, а парични до Издателя.

За обявления се плаща за първий пътъ 10 стот. на реда, за слѣдующи-тъ по 5 стот. за послѣдната страница, за първата двойно. Абонати и обя-вления се предплащатъ.

Ръкописи необнародвани не се връщатъ.

Градскитѣ избори на 6-й Мартъ.

„Рано или късно, правдата и истината тържествува.“

Законността и справедливостта сж били всекога, и ще останатъ за винаги, най-силнитѣ и брѣки, досто-е, за поддържане и поддър-жане, за дълго врѣме на власт, конституционнитѣ правителства. Исто-рията по самоуправлението на на-родитѣ ни поучава най-нагледно, че ония конституционни правителства се радватъ на симпатитѣ и исти-ната поддръжка на населенията, ко-то дѣйствително милѣятъ и свято пазятъ интереситѣ, правата и сво-бодата на ония, които имъ сж дали пълното си довѣрие. Не трѣба да тър-симъ примѣри другаде; опититѣ и явленията отъ десетогодишнитѣ ни свободенъ животъ, сж много прѣсни и издигателни. Нечето отъ оное, отъ

че, всеки народенъ избранникъ жи-вѣе всекога съ идеята, че Българи-на, за истинскитѣ си патроти и во-дители, жертвува всичко, но и не-милостиво наказва ония, които се опитатъ да се подиграятъ съ честта и довѣрието му!

Защо днешното ни Правителство се радва на пълното довѣрие на на-рода ни? — Защо Българинътъ е днесъ готовъ да жертвува всичко, за задържане на Прѣстола П. Ц. Висо-чество, Фердинанда I.? — За това, именно, защото отъ нещастний 9 Августъ 1886 год. насамъ, членовѣтѣ на днешното ни Върховно Прави-телство дадохъ най-блѣскави доказа-телства, че тѣ искрено милѣятъ за правата, свободата и независимостта на отечеството ни; защото тѣ, и въ най-критическитѣ минути, които прѣ-живя и още прѣкаря отечеството ни,

и независимостта на България, и прѣдъ нищо не се побояхъ, открито и рѣшително, да защищаватъ народа ни отъ кое и да било външно или вътрѣшно похищение!

Днешното ни Правителство, съ още по-прѣсни и нови факти засвидѣтел-ствува справедливостта си прѣдъ хилядитѣ Варненски граждани, като махна и растури, допѣйди, глѣдотъ на пѣколци на подли и своекористни властолюбци, които, за постигане на свои блага, бѣхъ покрили исти-ната съ непроницаема мръжа, и най-безетидно мамяхъ Правителството ни, че народа е съ тѣхъ и че тѣ сж, които иматъ довѣрието на Варнен-скитѣ граждани, на даже и на Вар-ненския окръгъ. Макаръ и малко късно, но правдата и истината въ-тържествувахъ най-послѣ; честното ни Правителство позна измамата и побърза да измие едно черно пятно, което му бѣхъ нанесли неговни нѣ-комъ замисленни чиновници; то спа-си честта си, като растури *незаконно и съ насилие* избраний Град. Общ. Съвѣтъ, и даде възможностъ и слу-чай на хилядитѣ Варн. граждани, да избергъ измѣжду си такива град-ски съвѣтници, които достойно и честно да водятъ градскитѣ ни работи.

На 6-й Мартъ, — щомъ се отстра-нихъ насилствата и се даде пълна

свобода на гражданитѣ, — кликата на шарлатанитѣ биде като съ грѣмъ по-разена. Денътъ 6-й Мартъ ще оста-не за дълго врѣме наметенъ за града Варна. Въ тоя денъ тържественно се въстанови честта на обиденитѣ граж-дани; въ него денъ народа показа на кого има довѣрие. Едва ли другъ пътъ гражданитѣ на Варна съ та-кава доблѣсть и сериозностъ сж у-пражнявали своитѣ граждански пра-ва! Прѣзъ цѣлий денъ Варна кипе-ше въ жива борба; особено важно зрѣлище прѣдставляваше огромний дворъ на Прав. домъ. Цѣлъ бѣ той пренѣсенъ отъ избиратели. Около 9 часътъ се почна борбата. Шарла-танитѣ, които и тоя, послѣденъ, пътъ се опитахъ да правятъ шмекерни, опитахъ осезателно народний гнѣвъ. Ако да не слѣдеше строго полиция-та, тѣ щѣхъ да бѣдѣтъ на кжсове пасажани и съ *незаконно* агонията си, — въ послѣднитѣ ми-нути на съществуванieto си, — тѣ поискахъ и се опитахъ да покажѣтъ още веднѣжъ своята подлостъ и без-примѣрна нахалностъ, — обаче, гър-боветѣ и главитѣ имъ за дълго ще помнятъ глупавата имъ тая дързостъ. Прѣзъ тоя денъ, прѣсловутия Анто-ний Байчевъ показа, най-нагледно, че неговата сила и послѣдователи сж били само циганитѣ; но, и тѣ, като видѣхъ, че цѣлия градъ вика и гоня водителътъ имъ, за да му отплати за 4 Октомврий 1887 год., — повечето го напуснахъ. И най-послѣ, страшния тоя войвода остана безъ войска, и съ пѣколци на свои вѣрни другари намѣри спасение прѣзъ заднитѣ врата на Прав. домъ. Отва-рянието на уринитѣ и прочитанieto на гласовѣтѣ хвърли въ неописуемъ ентусиазмъ цѣлия градъ. Канди-титѣ на довчерашиятъ диктатори по-лучихъ само пѣколко десетки гла-сове, когато ония на честнитѣ Варн. граждани, повече отъ *хиляда*. И та-ка, 6 Мартъ даде възможностъ да се въстанови честта на Варненци и за-винаги да се разбие гнѣздотъ на бу-халитѣ.

Като завършваме, макаръ и бѣгло, събитията отъ 6 Мартъ, считаме за гражданска длъжностъ да изразимъ, въ името на всички честни Вар. из-

19 Февруарий 1888 год., прѣмина въ нова фаза; десетогодишнитѣ ни лутания, борби и партизанства, по-пригответъ народа ни къмъ дѣйстви-телно самостоятеленъ животъ и го научихъ да пази свято основния ни законъ, да брани своитѣ права, сво-бода и независимостъ, и да бѣде по-внимателенъ и далновиденъ, при из-биранieto на своитѣ водители, — на народното ни Правителство.

Прѣзъ първото десетолѣтие на са-мостоятеленъ и свободенъ животъ, нашия народъ, — макаръ и не до-тамъ пригответъ и още неопитенъ, — въ много случаи доказа, че умѣе да цѣни своитѣ права и независи-мостъ; той въздигна много личности и имъ повѣрява върховното управ-ление; той слѣдваше съ искреностъ и съ всички сили поддържаше свои-тѣ избраници до тогава, до когато тѣ оправдавахъ довѣрието му. Но щомъ нѣкой отъ водителитѣ, омаянъ отъ вѣличнето и властта, забраваше тѣжката си отговорностъ и поискаше да злоупотреби съ властта и даде-ното нѣму довѣрие, — всекой такъвъ оня народний гнѣвъ, и бѣ хвър-ленъ въ архивата на миналото. Българскыя народъ доказа, че той на личности слѣзната се не покланя, — а и чисти и възнагражда до-блѣстнитѣ и добри дѣла. Нека, про-

биратели, искренната си признателност към Г-на Окр. ни Управител, за добрите распорѣди, примѣрното поведение и съвѣстно изпълнение длъжността на полицията, прѣз тоя день.

Въ изборитѣ на 6-й Мартъ се избрахъ, съ поразително болшинство, слѣдующитѣ почитаеми граждани, за членове на Варн. Град. Съвѣтъ:

Кръстю Мирски,
Спасъ. Д. Спасовъ,
Петъръ А. Поповъ,
Георги Чирпанлиевъ,
Стати Паница,
Стефанъ Кабакчиевъ,
Петъръ Юшенлиевъ,
Мадатия Сюкязиянъ,
Салимъ Х-жи Ахмедовъ,
Муратъ Куртиевъ,
Х-жи Карамфилъ Трано,
Масторъ Янко Костанди,
Савва Авгериниди,
Х-жи Георги Ставриди и
Ахмедъ Бийджанъ.

Прѣписъ.

ПРОТОКОЛЪ.

Днесъ, двадесатъ и шестий Февруарий хиляда осемьстотинъ и осемьдесятъ и осма година, ний долоподписанитѣ граждани отъ гр. Варна, като взехме прѣдъ видъ:

1-во Че Коммитета на съществуващото въ градътъ ни дружество „България за себе си“ се отстрани доста много отъ благородната задача, която му бѣше възложена и се впусна повечето въ интригантство и лични расправни; 2-ро че сѣщия Коммитетъ съ това си поведение дава причина за неумѣстни претѣлчування отъ страна на гражданитѣ, относително спомѣнхтото дружество и 3-то Че отъ досегашното направление дѣйствиата на дружеството, Коммитетътъ му показва достатѣчни основания да се разбере, че той по принципъ се стреми повечето да бѣде въ опозиция на Правителството, отъ колкото да му помага въ старанията му за съхранението независимостта на страната,

ПОСТАНОВИХМЕ:

Управлението на това дружество да се повѣри на избранитѣ отъ насъ съ вишегласие лица, а именно:

Председателъ, Д-ръ А. Пюскюлиевъ, подпредседателъ А. Козаровъ Членъ-Секретаръ Върбанъ Паланчевъ и за членове: Хар. Ангеловъ, Никола Живковъ, П. Богоевъ, Д. Паница, П. Мирски, Тони Петровъ, Г. Желевъ, Димитръ Станчевъ и Д-ръ Стефановъ. 2-ро Да се съобща този

протоколъ на Г-нъ Председателя на Дружеството „България за себе си“ въ София, и копие отъ него до Г-на Министра-Председателя и до редакцията на В. „Свобода.“

Слѣдватъ повече отъ сто подписи.
г. Варна, 26 Февр. 1888 год.

ВЪТРИШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Съ удовольствие се научаваме, че Министерството на Н. Просвѣщение е прѣмѣстило тримата ония учители отъ Варн. Гимназия, именно: Желтова, Момчилова и Фибова, които бѣхъ забравили свѣтитѣ си длъжности и се бѣхъ впуснали въ крайни партизанства и гонения. Мнозина отъ гражданитѣ, които иматъ дѣца въ училищата, бѣхъ сж рѣшили да прѣкъснатъ пращаннето имъ, понеже нѣмахъ никаква здрава гаранция за въспитаннето на чедата си, когато виждахъ да се държатъ за учители хора съ скандалиозно поведение и съ неприлични за учителското звание дѣла. Особенно, поведението и дѣлата на Желтова бѣхъ достигнали върхътъ на безобразието. Неговата нахалност, и ожесточено-глупаво партизанство, бѣхъ възмутили всичко честно. Като ставаме тълкователи на всички граждани, благодариме сѣрдечно на почитаемото Министерство, че измѣни едно учено, което метираше учебното ни дѣло, особено като въ нашия градъ, гдѣто българскитѣ училища трѣба да бѣдѣтъ образцови и за примѣръ на другитѣ народности.

Отъ една седмица насамъ се намира въ града ни Д-ръ Инспекторъ, Г-нъ Е. Иванавъ. Спорѣдъ добититѣ свѣдения, той е посѣтилъ всички учебни заведения на Варна. Той е останалъ крайно доволенъ отъ добрия порядѣкъ и чистота, която владѣятъ въ д-ръ Гимназия. Твърдѣ лошо впечатление му е направило неприличното и скандалиозно поведение на нѣколцина отъ народнитѣ ни учители, въ врѣме на послѣднитѣ ни градски избори. Надѣваме се, че училищното ни Настоятелство ще вземе нуждитѣ мѣрки, за отстранението на ония отъ тѣхъ, които сж забравили длъжността си, и сж се заловили съ работи тѣмъ недостойни и неприлични. Гражданитѣ немогатъ да плащатъ на учители, които си негледатъ съвѣстно работата, а при това да пеуватъ и биятъ ония, които имъ плащатъ и сж повѣрили тѣмъ чадата си. Глупави партизани и побойници, нещемъ ний за учители.

Прѣди нѣколко дни се завърна града ни, уважаемий ни съгражданинъ, Г-нъ К. Мирски, който си даде оставката отъ Апелацията и се избра за членъ въ градския Общ. Съвѣтъ. Вѣрваме, че Г-да Гр. ни Съвѣтници, въ скоро врѣме, ще избератъ за Кметъ на Варна Г-на Мирски.

Отъ пратенитѣ ни дописки изъ село Геленджикъ извличаме слѣдното: Отъ 12 души членове на Общ. Съвѣтъ, на това село, шестъхъ били помѣжду си блиски сродници, мѣжду които билъ и членъ секретарѣтъ П. Д. Маждраковъ. Тоя, послѣдния, чрѣзъ съдѣйствието на своитѣ сродници членове, се е мѣчилъ да прави разни мѣжнотии на Кмета, и даже се е опиталъ да злоупотрѣблява правителствени пари. Ний обръщаме вниманието на Г-на Окр. Управителъ, да раслѣдва и изучи, поотблизо, работитѣ на тоя Общ. Съвѣтъ.

Вслѣдствие на станалитѣ бъркотии и нерѣдовности по изборитѣ за Окр. Съвѣтници въ Добричъ, Окр. Управбѣ пратило Градоначалникѣтъ на Г-на Ж. Попова, да изслѣдва сжщността на работата. Научаваме се, че станалитѣ нерѣдовности и рѣшилия отъ Добричскый Началникъ, Т. Бойчева, се напълно потвърдили отъ анкетата.

началникъ е забравилъ обязаноститѣ си, и че се е повелъ по умътъ на хора шарлатани. За удовлетворение на хилядитѣ обидени избиратели отъ Добричската Околия, ний мислимъ, че правителството трѣба незабавно да прѣмѣсти и накаже тоя началникъ, за нелоналността му. Незаконността и неправилността на тия избори се константира и отъ Върховната Комисия, която ги е вече касирала. Касирани сж тоже и избранитѣ въ Новоселската и двама отъ Балчишката Околии.

По положението си и по състава на населението си Варненскый окръгъ и особено града Варна изисква щото да се обръща сериозно внимание при назначението или биранieto на чиновницитѣ, по разнитѣ клонове на управлението. За да се държи въ миръ и тишина едно население, съставено отъ разни народности, отъ които всѣка една е застъпана съ прилично число граждани; за да се държатъ тия народности въ хармония, а не да се вторажаватъ една противъ друга, изисква се щото всичкитѣ тия, въ рѣшитѣ на които е повѣрено управлението, наймного началницитѣ на разнитѣ учрѣждения, да сж добри избрани;

трѣбва шото, както окръжния управителъ, тъй и градскій кметъ, гарнизонний командиръ, директоритѣ на училищата, окръжний инспекторъ, председателитѣ на окръжний съдъ и на постоянната комиссия и пр. да сж хора, които да блѣщатъ съ образованието си, съ разумѣние на работата си, съ безпристрастнѣто си; тѣ трѣбва да сж хора, които да умѣятъ да пазятъ авторитета на правителството и да внушаватъ въ населението довѣрие къмъ послѣдното. Само при тия условия е мислимо да се постави Варна съ окръга въ пхтя на правилното всестранно развитие; само въ такъвъ случай могатъ да трѣгнатъ и да вървятъ по нормаленъ редъ общитѣ и частнитѣ работи както и правителствената машина. Какво довѣрие въ правителството може да питае единъ гражданинъ, когато вижда окръжния управителъ да се скита отъ кръчма въ кръчма и да влѣзва въ интимни сношения съ пиенци и вагабонти, за да постигне нѣкои низки цѣли? какво образование може да разсѣе въ населението единъ окръженъ инспекторъ, който съ една крачка само отстои отъ стадия на идиота? А такива началници е имало скоро въ Варна, и тѣ както и подобни имъ чиновници, сж причина дѣто общественитѣ работи въ Варна сж доведени въ крайно забъркано състояние: ~~такава хора, които~~

нищо полезно не сж били способни, сж подѣйствували да се образуватъ ожесточени една противъ друга партии. Най-послѣ, мислимъ, че гражданитѣ, както и централното правителство, сж узнали болкитѣ на населението и ще захванатъ за въ бждѣще да ги лѣкуватъ, а не да ги разгарятъ още повече; въ това идатъ да ни убѣдятъ нѣколко нови фактове: отчислението на инспектора Байчева, замѣстванието на окръжний управителъ Паничерскій съ Г-на Драсова, избиранието Г-на Кр. Мирски сж дѣла, които ще направятъ епоха въ историята на града Варна. Кolkото ни ожесточаватъ мръснитѣ работи на бивши нѣкои чиновници, толкова у насъ по-голяма радостъ се явява, като виждаме, че Варна се избавва малко по-малко отъ пропасть и влѣзва въ спасителния пхтъ. Ний ще прибавимъ отъ своя страна още молба къмъ централното правителство, да не се отказва да наредъи по всичкитѣ правителствен. учрѣждения въ Варна, които буцатъ единствено по неспособността на тоя или она чиновникъ, по-избрани хора, които да изпълнятъ поставенитѣ отъ насъ горѣ условия.

Голямо отчаяние произведе на варненскитѣ граждани буйството на

нѣкои отъ българскитѣ народни учители въ изборитѣ на 6 Мартъ. Който не познаваше тия хора какви сж, мислеше, че тѣ трѣбва да сж хамали и нехливанни, подкупени съ цѣль да биятъ и тикатъ избирателитѣ и по тоя начинъ да вмъкнатъ въ зданието на окръжното управление нѣколко нехранимайковци, ужъ като избрани членове на бюрото. Насъ ни покрива студентъ потъ, като помислимъ какво е високо назначението на народний ни учителъ, който трѣбва да служи като примѣръ на смиренностъ, правственностъ, безпристрастие, и като поглѣднемъ отъ друга страна, какъ нѣкои млади учители се впуцатъ въ най-ниски агитации и ставатъ орждия, а съ това наедно и жертва, на хора като Байчева, който по образование, по възпитание и въобще по уметственното си състояние стои по-долу отъ послѣдний варненски хамалинъ. Като исказваме най-дълбоко съжаление къмъ нѣколкото народни учители, които съ своето поведение, освѣтъ дѣто вредятъ на себе си, о ни компрометиратъ българското име прѣдъ чуждитѣ народности, обръщатъ вниманието на новото училищно настоятелство, за да земе мѣрки, шото въ бждѣще да не се пущатъ въ святата училищна ограда такива възпитатели, които нѣматъ сами никакви възпитание.

Пинатъ ни отъ Сливенъ че извѣстнитѣ тамъ нѣколцина чорбаджии, като ся научили че тѣхния приятелъ, инспектора Байчевъ, билъ отчисленъ и че неговото голѣмо влияние! внезапно изчезнало, много имъ станало мъчно. Вижда ся че Байчевъ имъ е обѣщавалъ да исплди отъ варненскій окръгъ нѣколко тѣхни съотечественници. Ами сега? Oh rage! Oh desespoir!

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Българския въпросъ.

Въ миналия брой на нашия вѣстникъ като говоряхме за телеграммата на Великия Везиръ, — телеграммата, съ която ся съобщаваше на Господина Стамболова руското прѣдложение, ний казахме, че второто нѣщо което нашата освободителка ще поиска отъ Султана, ще бжде, отстранението на Н. Ц. Височество Княза; същевременно, ний прибавихме, че Турция не ще може да исплди това желание на Руссия. Свѣдѣнията, които получаваме, отъ нѣколко дена насамъ, напълно оправдаватъ нашето прѣдположение. Спорѣдъ тѣзи свѣдѣния, вижда ся, че извѣстния руски посланикъ, Нелидовъ, още прѣ-

ди една седмица прибързатъ да яви на В. Порта, че тя трѣбвало да покани Н. Ц. Височество да остави София. Отговора на В. Везиръ билъ, че до като Турция не узнай измѣненнията, които германската политика може да претърпи вслѣдстви смъртта на Императора, то, тя не ще бжде въ положение да се произнесе. Нека ни бжде позволено да споменимъ тукъ, мимоходомъ, че и Господинъ Стамболовъ запитанъ, кога мисли да отговори на турската телеграмма, ся е произнесълъ по сжщия начинъ, както и В. Везиръ. Отъ тождествеността на отговоритѣ, въ много официални кръгове се заключи, че съществувало нѣкакво си споразумѣние мѣжду турското и българското правителства. Да ли такова си споразумѣние съществува или не, ний не сме сега въ положение да се произнесемъ. Както и да е, да дойдемъ на предметъ си; прѣзъ нѣколко врѣме, положението остана сжщото. Прѣди три—четри дена, обаче, Нелидовъ отново е пакъ настоялъ прѣдъ В. Порта, за отстранението на Н. Ц. Височество. Този пхтъ, В. Везиръ е отговорилъ тъй категорически, шото всѣкой, който познава въздржителната политика на Турция, до сега въ българскитѣ работи, не може да не се почуди. Спорѣдъ нашитѣ свѣдѣния, В. Везиръ е казалъ на Нелидовъ, че е невъзможно за Турция, да покани българския Князь да остави София, — невъзможно, защото тове било противъ интереситѣ на самата Турция. Той прибавилъ тоже, че ако въ случай, всичкитѣ вѣлки сили, подписавши берлинския договоръ, се съгласятъ, то, тогава тя би направила това, но пакъ прѣдварително трѣбвало да знай, да ли слѣдующия кандидатъ ще бжде по-сгоденъ отъ настоящия Князь. Този енергически отговоръ непоказвали, че В. Везиръ си е изпълнилъ обѣщанието, което, както казахме, бѣше че, той ще отговори само тогава на Руссия, когато узнай измѣненнията на германската политика. И най-насътнѣ, станали ли сж такива измѣненния? Ний мислиме, че е станало нѣщичко. Както и да е, Англия, Австрия и Италия, — за които толкози разни слухове бѣхъ ся прѣснали прѣзъ послѣднитѣ дни, че тѣ ужъ били съгласни съ Руссия по цѣлия български въпросъ, тѣзи три сили сж просто и чисто явили на В. Порта, и то, десетъ дена послѣ пейната телеграмма до Г-на Стамболова, че тѣ нѣматъ нищо противъ, но че отъ тукъ нататкъ, тѣ нѣма да отидатъ по-надалечъ и че нѣма да зематъ участие въ по-нататъшнитѣ руско-турски дѣйствия, относително българския въпросъ. Отъ всичко горѣ-

изложено, ний напълно сме увърени, че каквото измѣненіе и да е станало въ германската политика, то не може да бѣде, освѣнъ въ наша полза. Жизненнитѣ интереси на народитѣ сѣ единичката основа на тѣхната политика. И ний знайме, че интереситѣ на всичкитѣ Велики Сили изискватъ, щото руския колосъ да стои колкото е възможно по-надалечъ отъ Балканския Полуостровъ. Но това което най добръ знайме и което най смѣло можемъ да кажемъ, е, че съ Н. Ц. Височество и настоящето ни Правительство на чело, българския народъ, въ всѣкой случай, — ще умѣе да запази интереситѣ си.

С.

Отъ послѣдний брой на в. La Bulgarie заемаме слѣдующето:

Една историческа анекдота относително скорошната телеграмма на В. Везиръ до Г-на Стамболова, предсѣдателъ на Министерскій Сѣвътъ:

Понеже телеграммата на Кямитъ Паша пристигнала въ София прѣзъ Одесса, породило се нѣкакво си смѣненіе върху истинността на тая телеграмма. Свѣденія се поискватъ отъ българскій дипломатически агентъ въ Ц-дъ Господинъ Вълковичъ и той утвърждава че горѣпомянатата телеграмма била дѣйствително изпратена отъ В. Порты.

Казватъ че него денъ (6 Мартъ) прямата жица мѣжду Ц-дъ — София била прѣкъснатата. На тѣзи случаи трѣбовало да се погледне като единъ видъ предизвѣстие отъ Небето за не изпращаніето на телеграммата; но види се че Турцитѣ не сѣ толкози фаталисти както се е предполагало до сега. За това и тѣ сѣ си послужили съ одесската линия. Като че В. Порты съ това е искала да разбератъ Българитѣ че источника на нейната нота е билъ русски, както и линията по която тя е пристигнала въ София. Това не е ли ново доказателство за тънкоствата на турската дипломация?

Обявяването на нашия Князь за незаконенъ отъ страна на В. Порты е днесъ предмѣтъ на разни тълкувания. Австрийската пресса не отдава на това никакво значение. Тя вѣрва, че сегашния режимъ въ България е твърдъ, и че Господаря може да расчита на поддръжката на войската както и на вѣрността на неговитѣ подданици; за да се сабори трѣбва друго нѣщо а не една дипломатическа нота или пакъ една невѣроятна революция: трѣбва военна намѣса или отъ Портата или отъ Русия, но работитѣ не сѣ още

Издат.-Отговорникъ П. Каишевъ (Родопскій).

дошли до тамъ. Русската пресса на-противъ сѣ ласкае че Князь Фердинандъ ще напусти наскоро страната! Именни въ този случай може да се каже че тѣзи пресса зема желанията си за възможни случайности.

Wiener Allgemeine Zeitung казва че Султана е зачудилъ цѣла Европа. „Общото мнѣніе бѣше че той нѣма да понадне въ канана на руската дипломация. Но въпрѣкъ това очакване, той се рѣшилъ да направи това което се искаше отъ него, и е вече обявилъ правителството на Князь Кобургъ за незаконно. Ний трѣба да расчитаме на едно свършено дѣло, колкото и то да ни се вижда чудно. Сега какво ще правятъ Българитѣ? Сѣщия вѣстникъ е убѣденъ, както и цѣлия свѣтъ че тѣ (българитѣ) нѣма нищо да правятъ, и че тѣ малко ги е грижа отъ сегашната декларация на В. Порты, както и отъ всичкитѣ досегашни протести на турското правителство. Рѣшени да защитятъ независимостта си, тѣ въ случай на нужда, ще пролятъ кръвта си и ще жертватъ всичко, само да сполучатъ. Тѣ се рѣшили да чакатъ събитията.

С.

Научаваме са че Австрийск

майка на Н. Ц. В. заминала тѣзи сутрина за Виена. Нѣйно Ц. Височество наскоро щела да се завърне пакъ въ столицата.

ОБЯВЛЕНИЕ

Займо-Списковната касса на Г. Г. Офицеритѣ отъ 8-ий Пѣший Приморскій полкъ, послучай смъртатъ на Капитана отъ сѣщия полкъ Кекеменова, извѣстява на законнитѣ му наследници, че покойния притежава една сума въ кассата; За което се молятъ да сѣ яветъ за получаваніето ѝ, като прѣдставятъ нуждитѣ удостовѣренія отъ властитѣ за тѣхното право на наследство. Срокъ на явяване три години отъ дена на обявлението. въ противенъ случай, съгласно устава на кассата, губи се право на получаваніето. 16 Януарий 1888 год.

Прѣдсѣдателъ на Кассата

Майоръ АНАСТАСОВЪ.

Дѣловодителъ—Кассиеръ

3—3

Капитанъ БЪРНЕВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Варненската Черковна Комиссия съ настоящето си обявява за всеобщо знание, че тѣглѣнието на лотарията, въ двѣтъ Общински кѣщи въ Града Варна, която трѣбваше да стане на 7-й текущий, по непред-

ставяние на всичкитѣ смѣтки за расправнитѣ лотарийни билети въ разни градове отъ натоваренитѣ съ това лица се отлага за 21-й Май т. г. Същевременно Комиссията поканва всички тия Господа до които нма пратени билети за расправяние да побързатъ съ представяніето на смѣткитѣ имъ за това, та да може своевременно се извърши тѣглѣнието на въпросната лотария

Гр. Варна 14 Януарий 1888 год.

Отъ Комиссията.

ЗА 4 ЛЕВА КЪЩА СЪ ЦѢНА

ПОВЕЧЕ ОТЪ ПЕТСТОТИНЪ ЛИРИ Т.

Благотворителна лотария, гарантира отъ Варн. Град.-Общ. Управленіе и потвърдена отъ Правителството на Н. Ц. В. Княза. 700 билета, всѣкий по четире лева. Единъ билетъ печели богата кѣща съ магазинъ и съ около 500 м² метра дворъ (Варна, III/83), другий сѣщо доста удобна кѣща (III 81). Тегленіето на 7 Януарий 1888. Тая лотерия е за исплащаніе частъ отъ дѣла на Българската Съборна Черкова въ Варна. Всички, които желаятъ да помогнатъ на слабата Българска Православна-Християнска община въ Варна, и, същевременно, да опитатъ честта си по случай на новата година, да ли нѣма да се падне тѣмъ таквазъ голѣма печалба за толкози нищожна сума, да си купятъ отъ билетитѣ, които продаватъ въ Варна Г-да: Антонъ Недѣлковъ, Димитръ Втичевъ, Иванъ Гиневъ, Мисиръ Мирски, Петръ Юшенлийски, Топанако Карабатакъ, Савва М.ковъ, доръ Марнополскій и други. За часа и мѣстото на тегленіето ще се объяви. Молимъ и другитѣ български вѣстници да разпространятъ настоящето

Варна, 28 декемрий 1887 г.
Черковната Комиссия.

НЮ-ИОРКЪ

застрахователно дружество

за животъ

основано въ 1845

указано за сѣществуване въ княжествобългария

съ указъ н-о 114

обнародванъ въ държавенъ вѣстникъ вр.63.

отъ 11 Юний 1887 г.

Вложено за гаранция 100,000 лева

при Българското правителство

Капитала на дружеството е: 390 милиона лева

Системата на Дружеството е чисто взаимна.

Застрахованитѣ лица сѣ сами притежатели на капиталъ и печалбитѣ,

ПРАКТИКУВАТЪ СЕ РАЗНИ КОМБИНАЦИИ.

ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ ЗА ЕВРОПА:

16 Boulevard de Italiens—Paris.

За Български и на други язици проспекти и всѣкакви объясненія да се отнасятъ до

Главний Агентъ за България

Г. ГЕОРГОВЪ.

София, ул. Бавия Н-о 206.

И Агентитѣ за Варна и Шумоу Христо Нойковъ въ Варна, за Свищовъ и Търново — Димитръ Ив. Паневъ въ Свищовъ, за Руссе и Селетра — Николай Минковъ въ Руссе, Ломъ — Спасъ Х. Георгиевъ, Т. Цазарджикъ — Ив. Мишайковъ, Видинъ — Гр. Минковъ.

Печати. Хр. Н. Войниковъ, — Варна.